

Mörkö

Mörköhän on tunnetusti joku sellainen, jota ei tunnista ja joka pelottaa. Sellainen Mörkö meillä vieraili eräänä elokuun pimeänä iltana.

Oli myöhäinen ilta ja nukkumaanmenon aika. Sammuttelin valoja ja sanoin Hinnille hyvää yötä. Hinni jäi olohuoneen koiratyynylle nukkumaan. Viimeisenä sammutin makuuhuoneeni valon. Valon sammussa alkoi olohuoneesta kuulua Hinnin matala ja kovin uhmaava murina. Jotain poikkeavaa ja pelottavaa oli olohuoneessa tai ikkunan takana.

Hiivin varovasti olohuoneen ovelle, jotta näkisin, onko olohuoneessa tai ikkunan takana joku. Oli liian pimeää, en nähnyt mitään. Sytytin olohuoneen valot nähdäkseni mihin Hinni uhkansa kohdistaa. Se oli ruokailuryhmämme huoneen toisessa päässä. Siellä se Mörkö oli.

Mörkö oli minun musta college-takkini, jonka olin heittänyt huolimattomasti tuolin selustalle. Se näytti erehdyttävästi siltä kuin joku olisi istunut pöydän ääressä pöytään nojaillen. Tosi pelottavaa.